

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 122/20

Luxemburg, 12 iulie 2022

Hotărârea Curții în cauza C-348/20 P | Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul

Curtea declară parțial admisibilă acțiunea formulată de Nord Stream 2 AG împotriva directivei prin care anumite norme pentru piața internă în sectorul gazelor naturale sunt extinse în privința conductelor care provin din țări terțe

Ordonanța Tribunalului prin care se concluzionase inițial în sensul inadmisibilității acestei acțiuni este, în esență, anulată

În luna aprilie 2019, prin adoptarea unei directive (denumită în continuare „directiva de modificare”), legiuitorul Uniunii a modificat Directiva privind gazele naturale pentru a asigura că normele aplicabile liniilor de transport al gazelor care leagă două sau mai multe state membre sunt deopotrivă aplicabile, în cadrul Uniunii Europene, liniilor de transport al gazelor cu destinația în sau provenind din state terțe. Aceste norme prevăd, printre altele, separarea efectivă a structurilor de transport de cele de producție și de furnizare, precum și accesul terților la sistemul de transport.

Nord Stream 2 AG, o filială elvețiană a Gazprom, este responsabilă de planificarea, de construirea și de exploatarea conductei „Nord Stream 2”. Aceasta a atacat directiva de modificare la Tribunalul Uniunii Europene care, printr-o ordonanță din 20 mai 2020¹, a respins acțiunea sa ca inadmisibilă. Nord Stream 2 AG a formulat la Curtea de Justiție recurs împotriva ordonanței Tribunalului.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește, mai întâi, că toate dispozițiile adoptate de instituții, inclusiv directivele, pot face obiectul unei acțiuni în anulare în măsura în care, în esența lor evaluată din perspectiva unor criterii obiective, ele urmăresc să producă efecte juridice obligatorii. Pentru ca un particular să se poată prevala de această posibilitate de a formula o acțiune împotriva unui act care nu i se adresează, precum directiva de modificare, care are ca destinatari statele membre, este necesar să se stabilească, în special, că persoana interesată este afectată în mod direct de un asemenea act. Aceasta impune ca efectele produse de actul în cauză să afecteze în mod direct situația juridică a particularului și ca același act să nu lase statelor membre nicio putere de apreciere pentru punerea sa în aplicare.

Or, prin concluzia că, în lipsa unor măsuri de transpunere adoptate de statele membre, o directivă nu poate, prin ea însăși, să creeze obligații în sarcina unui particular sau să fie o sursă directă și imediată de asemenea obligații, nici, în consecință, să producă în mod direct efecte de drept asupra situației juridice persoanei interesate, **Tribunalul și-a încălcat obligația de a aprecia existența unor asemenea efecte în lumina esenței actului juridic în cauză, iar nu în funcție de forma sa.**

Curtea constată de asemenea că directiva de modificare, prin extinderea domeniului de activitate al Directivei

¹ Ordonanța din 20 mai 2020, Nord Stream 2/Parlamentul și Consiliul, [T-526/19](#) (a se vedea de asemenea CP nr. [62/20](#)).

privind gazele naturale în privința unor interconexiuni între statele membre și țări terțe, precum interconexiunea pe care Nord Stream 2 AG intenționează să o exploateze, are drept consecință supunerea exploatarei respectivei interconexiuni la normele prevăzute de această din urmă directivă.

Prin urmare, Curtea arată că **directiva de modificare produce în mod direct efecte asupra situației juridice a Nord Stream 2 AG, astfel încât, prin faptul că a ajuns la o concluzie contrară referitor la acest aspect, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.**

În continuare, Curtea consideră că, deși statele membre beneficiază de o marjă de apreciere în ceea ce privește acordarea unor derogări de la anumite dispoziții ale Directivei privind gazele naturale în favoarea unor întreprinderi din sectorul gazelor naturale care îndeplinesc o serie de condiții, **acestea nu dispun de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește posibilitatea de a acorda Nord Stream 2 AG respectivele derogări**, în măsura în care aceasta nu îndeplinește condițiile menționate anterior. De asemenea, deși statele membre nu sunt lipsite de orice marjă de manevră pentru a pune în aplicare, printre altele, obligația de separare prevăzută de directivă, aceasta din urmă nu le oferă totuși decât alegerea mijloacelor prin care trebuie atins un rezultat bine definit, și anume cel al unei separări efective a structurilor de transport de cele de producție și de furnizare. În consecință, Curtea apreciază că **Tribunalul a săvârșit deopotrivă o eroare de drept** atunci când a considerat că directiva de modificare lăsa, în mai multe privințe, o marjă de apreciere reală statelor membre, referitor la obligațiile care reveneau Nord Stream 2 AG.

În aceste condiții, Curtea concluzionează că **Tribunalul a statuat în mod eronat că Nord Stream 2 AG nu era direct vizată de directiva de modificare și anulează ordonanța care face obiectul recursului în măsura în care Tribunalul a declarat inadmisibilă acțiunea societății menționate pentru acest motiv.**

În sfârșit, Curtea constată că atât printre interconexiunile existente, cât și printre interconexiunile care urmează să fie construite, conducta Nord Stream 2 este singura căreia nu i se aplică și nu i se poate aplica niciuna dintre derogările prevăzute de directiva de modificare. Rezultă că **Nord Stream 2 AG este vizată în mod individual** de condițiile de derogare modificate sau inserate prin directiva de modificare și, prin urmare, **acțiunea sa în anulare trebuie declarată admisibilă în limitele acestei afectări individuale**. Revine însă Tribunalului sarcina de a se pronunța asupra fondului acestei acțiuni, astfel încât Curtea o trimite instanței menționate în acest scop.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

